

MILD-projektet

Mentalisering, interaktion och lärande hos döva barn med döva föräldrar

Nu pågår ett spännande projekt som vi gärna vill ha fler familjer till. Är ni döva föräldrar med dövt barn under 2 år? Då kanske ni vill vara med! Vi vill studera och sedan berätta om teckenspråkiga små barns samspel med sina mammor och pappor. Det är på tiden att vi får veta mer om det!

Forskare i projektet:

Carin Roos, Specialpedagogiska institutionen, Stockholms universitet
Kerstin W. Falkman, Psykologiska institutionen, Göteborgs universitet

Syftet med projektet är att ur ett longitudinellt perspektiv studera den tidiga kommunikativa och sociala interaktionen hos döva barn i samspel med sina döva föräldrar under de två första levnadsåren. Studien har sitt fokus på den tidiga sociala kognitionen med utgångspunkt i barnets kommunikativa strategier och dess betydelse för barnets lärande.

Grundläggande för att meningsfull kommunikation ska kunna komma till stånd är förmågan att förstå att man själv och andra har tanke och känsloliv som styr beteendet. Vi kallar detta mentaliseringsförmåga. Tidigare forskning på området visar en försenad utveckling av förmågan i gruppen döva barn med hörande föräldrar. En möjlig förklaring till detta kan vara en brist i den tidiga kommunikativa utvecklingen hos barnen som kan vara orsaken till denna försening. Svenska förhållanden är unika då döva barn, relativt sett, får teckenspråk tidigt och har uppvisat mindre kraftig försening än de barn som inte fått teckenspråk tidigt. Forskning gjord framförallt i övriga Europa och Australien visar att döva barn till döva föräldrar, dvs. barn som från födseln har ett språk gemensamt med sina föräldrar däremot inte uppvisar någon försenad mentaliseringsutveckling. När det gäller svenska förhållanden saknas denna forskning. Döva barn till döva föräldrar kan förväntas ha en naturlig och mycket tidig teckenspråkig kommunikation med sina föräldrar. Internationellt saknas forskning med fokus på hur den allra tidigaste interaktionen ser ut med fokus på social kognition.

I de tidiga program som den pedagogiska hörselvården erbjuder familjer som just fått veta att deras barn har en dövhet eller hörselnedsättning försöker de att i så stor utsträckning som möjligt tillämpa de forskningsresultat som finns. När det gäller den tidigaste interaktionens betydelse för dessa barn finns däremot ytterst lite forskning. Vi anser därför att denna studie kan ha stor betydelse för utformning av dessa program särskilt som barnen numera upptäcks mycket tidigt, i samband med hörselscreening redan under första levnadsveckorna. Hörselscreening är nu sedan 2007 fullt utbyggd i alla landsting (HRF, 2007). Detta är ett också exempel på att teknik ofta utvecklas snabbare än tillämpning och metoder för pedagogiskt bemötande hinner utvecklas. Vi har i Sverige idag ännu ingen utbyggd beredskap för detta mycket tidiga pedagogiska stöd. Insatserna för dessa familjer är oftast medicinsk och teknisk support, vilket är otillfredsställande (HRF, 2007).

Studien tar utgångspunkt i barnets kommunikation och visade intentioner och kommer att studeras i form av videoobservationer av naturliga såväl som mer strukturerade samspelssituationer där Early Social Communication Scale, *ESCS* (Mundy, Delgado, Block, Venezia, Hogan & Seibert, 2003) kommer att användas.

Vill du ha mer information? Kontakta gärna oss:

Carin Roos når du via mail, carin.roos@specped.su.se
eller på mobilen (på teckenspråk) 0708-33 64 54

Kerstin W Falkman når du via mail, kerstin.falkman@psy.gu.se